INAUGURACJA SEZONU ARTYSTYCZNEGO 2025/2026

OPENING OF THE 2025/2026 CONCERT SEASON

2025/2026 **19/20.09**

Filharmonia
Narodowa

Dyrektor Naczelna
Director

Zofia Zembrzuska

Dyrektor Artystyczny
Music and Artistic Director

Krzysztof Urbański

19.09.2025

piątek / 19:30 / Sala Koncertowa
Friday / 7.30 p.m. / Concert Hall

20.09.2025

sobota / 18:00 / Sala Koncertowa
Saturday / 6 p.m. / Concert Hall

Koncert symfoniczno-oratoryjny / Symphonic-Oratorio Concert

URBAŃSKI
LISIECKI
SPIESSER
HATTUNEN
OCHOA

Inauguracja sezonu artystycznego 2025/2026
Opening of the 2025/2026 Concert Season

Na koncerty zaprasza Strategiczny Mecenas Roku Filharmonii Narodowej – **PKO Bank Polski**
The Warsaw Philharmonic Strategic Patron of the Year – **PKO Bank Polski** – warmly welcomes you to join us in these concerts

Bank Polski

Wykonawcy
Performers

Orkiestra i Chór Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic Orchestra and Choir
Voci di Bambini – chór POSM im. Emila Młynarskiego w Warszawie / choir of the Emil Młynarski State Primary Music School in Warsaw

Krzysztof Urbański – dyrygent / conductor
Jan Lisiecki – fortepian / piano
Judith Spiesser – sopran / soprano
Heikki Hattunen – tenor
Daniel Ochoa – baryton / baritone
Bartosz Michałowski – dyrektor chóru FN / director of the Warsaw Philharmonic Choir
Anna Perzanowska-Tarasiuk – przygotowanie chóru Voci di Bambini / chorus master of the Voci di Bambini

oraz / and

soliści / soloists:

Monika Dobrzyńska-Krysiak – sopran / soprano
Alicja Gala – sopran / soprano
Anastazja Marusiak – sopran / soprano
Zuzanna Kozłowska – alt / alto
Agata Szmuk – alt / alto
Mariusz Cyciura – tenor
Andrzej Marusiak – tenor
Bartosz Nowak – tenor
Maciej Falkiewicz – baryton / baritone
Krzysztof Chalimoniuk – bas / bass
Łukasz Kocur – bas / bass
Krzysztof Matuszak – bas / bass

Filharmonia Narodowa zastrzega sobie możliwość zmiany programu i wykonawców.
Podczas koncertu obowiązuje zakaz fotografowania, filmowania i nagrywania dźwięku.
Prosimy również o wyłączenie telefonów komórkowych i sygnałów zegarków elektronicznych.
The Warsaw Philharmonic reserves the right to change the programme and performers.
It is prohibited to take photos, make videos and record sound during the concert. The audience is also kindly requested to switch off their mobile phones and digital watch alarms.

Program
Programme

Johannes Brahms (1833–1897)

I Koncert fortepianowy d-moll op. 15 / Piano Concerto No. 1 in D minor, Op. 15 [51′]

(1858)

Maestoso
Adagio
Rondo: Allegro non troppo

• • • Przerwa (ok. 20 minut) / Intermission (ca 20 min.)

Carl Orff (1895–1982)

Carmina burana

(*Cantiones profanae*)

kantata na głosy solowe, chór mieszany, dziecięcy i orkiestrę / cantata for soloists, mixed and children's choir and orchestra [60′]

(1936)

Fortuna imperatrix mundi
O Fortuna (chór / choir)
Fortune plango vulnera (chór / choir)

I. Primo vere
Veris leta facies (chór / choir)
Omnia sol temperat (baryton solo / baritone solo)
Ecce gratum (chór / choir)

Uf dem anger
Tanz
Floret silva nobilis (chór / choir)
Chramer, gip die varwe mir (chór / choir)
Reie / Swaz hie gat umbe (chór / choir)
Chume, chum, geselle min (chór / choir)
Swaz hie gat umbe (chór / choir)
Were diu werlt alle min (chór / choir)

II. In taberna

Estuans interius (baryton solo / baritone solo)
Olim lacus colueram (tenor solo, chór męski / tenor solo, men's choir)
Ego sum abbas (baryton solo, chór męski / baritone solo, men's choir)
In taberna quando sumus (chór męski / men's choir)

III. Cour d'amours

Amor volat undique (sopran solo, chór dziecięcy / soprano solo, children's choir)
Dies, nox et omnia (baryton solo / baritone solo)
Stetit puella (sopran solo / soprano solo)
Circa mea pectora (baryton solo, chór / baritone solo, choir)
Si puer cum puellula (chór męski a cappella / men's choir a cappella)
Veni, veni, venias (chór / choir)
In trutina (sopran solo / soprano solo)
Tempus est iocundum (sopran solo, baryton solo, chór, chór dziecięcy / soprano solo, baritone solo, choir, children's choir)
Dulcissime (sopran solo / soprano solo)

Blanziflor et Helena

Ave formosissima (chór / choir)

Fortuna imperatrix mundi

O Fortuna (chór, chór dziecięcy / choir, children's choir)

ostatnie wykonania Orkiestry i Chóru Filharmonii Narodowej / previously performed by the Warsaw Philharmonic Orchestra and Choir

I Koncert fortepianowy d-moll op. 15 / Piano Concerto No. 1 in D minor, Op. 15 • **09.2023**
Międzynarodowy Festiwal Muzyczny „Chopin i jego Europa" / Chopin and His Europe Festival
Andrzej Boreyko – dyrygent / conductor, Yulianna Avdeeva – fortepian / piano

Carmina burana • **04.2023**
Tania Miller – dyrygent / conductor, Aleksandra Olczyk – sopran / soprano,
Brett Sprague – tenor, Adam Kutny – baryton / baritone

Omówienie programu

Małgorzata Gąsiorowska

Brahms

To niebywałe, ale jeden z najświetniejszych i najbardziej dzisiaj cenionych koncertów – *Koncert fortepianowy d-moll* op. 15 Johannesa Brahmsa, podczas pierwszych wykonań w Hanowerze i Lipsku poniósł sromotną klęskę! Przyczyn tak niezrozumiałej dzisiaj oceny utworu było kilka, ale za pierwszą z nich należy uznać brak przygotowania publiczności do odbioru dzieła wówczas nowatorskiego, wyprzedzającego swoją epokę.

Koncert d-moll narodził się z planowanej przez kompozytora, jeszcze w 1854 roku, symfonii. Artysta przebywał wówczas w Düsseldorfie, dokąd pospieszył na wieść o samobójczej próbie Roberta Schumanna. A to właśnie Schumann, odkrywca talentu Brahmsa, namawiał młodszego o 23 lata kolegę, autora pieśni, utworów fortepianowych i kameralnych, do spróbowania sił w większej formie. Brahms studiował zatem pilnie partytury wielkich mistrzów, zwłaszcza swojego ukochanego mentora, ale planowanej symfonii nigdy nie skończył. Wykonywał ją natomiast często, razem z Klarą Schumann, jako *Sonatę d-moll* na dwa fortepiany. Ta wersja także go nie zadowoliła. U początków utworu tkwił bowiem zamysł symfoniczny, zrealizowany w końcu w formie *Koncertu fortepianowego*. Pisząc go, kompozytor obficie korzystał z materiału, który zgromadził podczas pracy nad utworami niewłączonymi w końcu do katalogu dzieł. Początkowe *Maestoso* to przekształcona część niedoszłej symfonii. W części drugiej, *Adagio*, wykorzystał Brahms fragment nieopublikowanej mszy, umieszczając na rękopisie słowa: *Benedictus qui venit in nomine Domini*. Natomiast *Adagio* z *Sonaty* pojawiło się w *Ein Deutsches Requiem* jako hymn *Denn alles Fleisch es ist wie Gras* („Bo żywot nasz to żywot traw").

Brahms początkowo nie był pewien rezultatów swojej pracy. Dlatego posyłał kolejne części przyjacielowi Josephowi Joachimowi, sławnemu skrzypkowi, kompozytorowi i dyrygentowi z prośbą o konsultacje. Po długiej wymianie listów, licznych poprawkach i adaptacjach, na początku 1858 roku dzieło było gotowe. Zwykło się sądzić, że

na jego charakter wpływ miały okoliczności, pośród których powstawało, a przede wszystkim choroba i śmierć ukochanego Schumanna w 1856 roku. Ale w chwili, gdy zabrakło najbardziej zapalonego entuzjasty, Brahms miał już oddane grono zwolenników i wielbicieli, będących w opozycji do tzw. „grupy nowoniemieckiej", której przewodzili Liszt i Wagner. Pragnęli oni początkowo przeciągnąć młodego artystę na swoją stronę. Kiedy okazało się, że wschodząca gwiazda muzyki niemieckiej nie zamierza przyłączyć się do owego grona „muzyków postępowych", co więcej – nie zamierza wiązać się z żadnym stronnictwem, krytycy z obu stron muzycznej sceny przypuścili bezpardonowy atak na twórcę. Ich ofiarą padł w pierwszym rzędzie nowy koncert młodego przybysza z Hamburga. Ludwik Erhardt w swojej znakomitej monografii kompozytora cytuje kilka, doprawdy kuriozalnych artykułów z tamtych lat, pełnych niewybrednych epitetów określających utwór jako „fermentującą masę, leguminę złożoną z najprzeraźliwszych dysonansów i najbardziej odpychających brzmień". Kompozytorowi zarzucano przede wszystkim pozbawienie partii solowej wirtuozowskiej lekkości – dominującej cechy najbardziej lubianych wówczas koncertów solowych – i przygniecenie jej „grubą skorupą akompaniamentu". Niewielu broniło utworu, widząc w nim przejaw „oryginalnej siły twórczej", bo istotnie, mimo wielkiego przywiązania Brahmsa do tradycji, jego pierwszy, podobnie jak i drugi koncert, odbiega od wzorów przeszłości, stając się bardziej „symfonią z fortepianem *obbligato*" niż tradycyjnym koncertem z dominującą partią instrumentu solowego. Stąd zapewne niezrozumienie części publiczności i krytyków przywykłych do zupełnie innych form.

Trzyczęściowe dzieło (*Maestoso – Adagio – Allegro non troppo*) charakteryzuje zmienność nastrojów i bogactwo faktury fortepianowej, stanowiące nie lada wyzwanie dla pianisty. Skomplikowane figuracje czy nasycone brzmieniowo sekwencje akordowe wymagają nie tylko sprawności technicznej, ale też pełnej współpracy z orkiestrą w budowaniu narracji o złożonej strukturze wewnętrznej i amplitudzie emocjonalnej rozpiętej między liryzmem a patosem.

Prawykonanie *Koncertu d-moll* odbyło się 22 stycznia 1859 roku w Hanowerze z udziałem kompozytora jako solisty i pod batutą Joachima. Pięć dni później kompozytor zaprezentował utwór w lipskim Gewandhausie. W liście do Joachima określił to wykonanie jako „błyskotliwą i stanowczą klęskę". Minęło wiele czasu, zanim *Koncert fortepianowy d-moll* op. 15 Johannesa Brahmsa uznano za jedno z najświetniejszych dzieł tego gatunku.

Piotr Maculewicz

Orff

Wiek XII był w Europie Zachodniej okresem względnego spokoju i dobrobytu, co sprzyjało rozwojowi sztuk. To wtedy wzniesiono wiele monumentalnych katedr Francji i Nadrenii, a w Prowansji rozkwitała poetycka twórczość trubadurów, sławiących w języku oksytańskim „dworną miłość". Ich sztukę na północy Francji podjęli (a po zagładzie Prowansji wskutek krwawych papieskich krucjat przeciw herezji katarów – zastąpili) truwerzy. Stamtąd już niedaleko było do Nadrenii, gdzie rodzima odmiana liryki rycerskiej rozwinęła się w twórczości minnesingerów, nawiązujących do spuścizny truwerów i nierzadko sławiących te same damy, zwłaszcza potężną królową Francji i Anglii, Eleonorę Akwitańską – patronkę poetów (to owa „chünegin von Engellant", pojawiająca się w jednej z *carminae* opracowanych wieki później przez Orffa). Z czasem minnesang, rozwijający się aż po wiek XIV, zyskał pełną samodzielność, promieniując z Nadrenii na cały obszar niemieckojęzyczny. Zachowało się kilka obszernych śpiewników, dokumentujących zarówno wyrafinowane pieśni dworskie, jak i rycerskie opowieści o krucjatach, Parsifalu, Tristanie czy Nibelungach. Odnajdywano te rękopisy i z entuzjazmem publikowano ich repertuar na fali dziewiętnastowiecznego historyzmu, co inspirowało wielu ówczesnych twórców, na czele z Richardem Wagnerem. Jednak jeden z odkrytych wtedy zbiorów pieśni różnił się od pozostałych, budząc konsternację badaczy i czytelników. Był to iluminowany rękopis przechowywany w założonym w VIII wieku benedyktyńskim opactwie Buron (łac. Buria; dzisiejsze Benediktbeuern w Bawarii), nazwany *Codex buranus*; zawarte w nim pieśni wydano w 1847 roku jako *Carmina burana*. Obecnie przypuszcza się, że rękopis powstał w Styrii lub Tyrolu. Dokumentuje głównie repertuar z XII wieku, choć sama księga została sporządzona na początku kolejnego stulecia, a nowe teksty dopisywano jeszcze przez wiele dekad.

Obok nielicznych pieśni religijnych i dworskich, bliskich nurtowi minnesangu, kodeks zawiera obszerny zbiór poezji waganckiej – rzadko zapisywanej w średniowieczu, zwłaszcza w formie większych antologii. Wędrowni klerycy i studenci, znani jako waganci (*clerici vagantes*) lub goliardzi, uchodzili za margines społeczny, piętnowano ich z ambon za rozwiązły tryb życia i inne grzechy. Władali jednak potężnym orężem – rzadką wówczas umiejętnością czytania i pisania. Często cechowała ich także rozległa erudycja oraz cięty język; nie szczędzili swym współczesnym sarkastycznych, cynicznych i boleśnie szczerych komentarzy. W swych pieśniach sławili radość życia w formach, których nie podejmowali ani trubadurzy – piewcy miłości

dwornej, ani tym bardziej duchowni – ówcześni monopoliści pióra. Za esencję ich stylu uchodzi obrazoburcza pieśń *Estuans interius*, przypisywana legendarnemu Archipoecie z Kolonii, zawarta w *Codex buranus* i opracowana później przez Orffa.

Rękopis zawiera ponad 250 pieśni w języku łacińskim, średniowysokoniemieckim (i jego dialektach) oraz kilka w starofrancuskim. Niektórym towarzyszą zapisy melodii, trudne dziś do jednoznacznej interpretacji, ponieważ zastosowano schematyczną notację *campo aperto*, pozbawioną linii i kluczy. W latach trzydziestych XX wieku po wybrane teksty z *Codex buranus* sięgnął mało jeszcze wówczas znany niemiecki kompozytor Carl Orff, tworząc kantatę sceniczną *Carmina burana*. Prawykonanie dzieła odbyło się w 1937 roku w Operze Frankfurckiej w inscenizacji Oscara Wälterlina. Orff ujął materiał źródłowy w trzy części, rozpoczynając i kończąc monumentalnym chórem *Fortuna imperatrix mundi*. Pierwsza część, *Primo vere*, składa się z pieśni i chórów wychwalających wiosnę (*Veris leta facies*, *Ecce gratum*) oraz rozbudzone przez nią uczucia i zmysły (*Chramer, gip die varwe mir*), prowadzące do radosnych tańców (*Swaz hie gat umbe*). Część druga, *In taberna*, to szydercza wizja karczemnych uciech, z groteskowym lamentem pieczonego łabędzia (*Olim lacus colueram*), prześmiewczą pieśnią „opata z Kukanii" – krainy obżarstwa i gnuśności (*Ego sum abbas*) oraz z oszałamiającą wyliczanką toastów i uczestników pijatyki (*In taberna quando sumus*), będącą nie lada wyzwaniem dykcyjnym dla śpiewaków. Ostatnia i najdłuższa część, *Cour d'amours*, obejmuje dziesięć pieśni poświęconych miłości cielesnej – opisywanej bez pruderii (erotyczna dosłowność wielu tekstów bywa dziś łagodzona w przekładach). Oprócz lirycznych fragmentów solowych (*Dies, nox et omnia*, *Stetit puella*, *In trutina*) pojawiają się tu brawurowe chóry (*Si puer cum puellula*, *Veni, veni, venias*) i ekstatyczne kulminacje – *Tempus est iocundum* oraz *Ave formosissima*.

Kompozycja Orffa zyskała entuzjastyczne przyjęcie publiczności, chociaż początkowo spotkała się z krytyką władz III Rzeszy za nieobyczajność, eskapizm i niedostateczną „niemieckość". Utworu oficjalnie nie zakazano, lecz wiele zespołów odmawiało jego wykonywania. Z czasem jednak nawet nazistowscy decydenci ulegli rosnącej popularności dzieła, Orff zaś zyskał pozycję muzycznego ulubieńca reżimu, z czego korzystał dość skwapliwie, zarazem też umiejętnie broniąc swojej twórczej niezależności i unikając gestów, których musiałby się później wstydzić.

Pod względem muzycznym *Carmina burana* łączą nowoczesne środki (szczególnie w zakresie orkiestracji inspirowanej twórczością Igora Strawińskiego) z tradycyjną tonalnością, eksponując taneczne rytmy, quasi-ludowe melodie oraz brzmienia

modalne, upozowane „średniowiecznie", ale bez żadnych odwołań do muzyki z epoki. Dzieło to pozostaje jego najbardziej znaną kompozycją (sam autor żartobliwie zalecał zniszczenie wcześniejszych utworów) i do dziś cieszy się niesłabnącym powodzeniem. *Carmina burana* doczekały się licznych adaptacji scenicznych i aranżacji, a monumentalny chór *O Fortuna* bywa cytowany w filmach, reklamach i innych przejawach kultury popularnej, niejednokrotnie w zaskakujących kontekstach.

Short programme note

Małgorzata Gąsiorowska

Brahms

The Concerto in D minor originated from a symphony planned by the composer in 1854, which was never completed. Brahms performed excerpts from the work together with Clara Schumann as a Sonata in D minor for two pianos. However, he was not satisfied with that version. The idea behind the work was symphonic in nature, and it was eventually realised in the form of a piano concerto completed in 1858. Both concertos – the D minor and the B flat major from 1881 – took on the character of a 'symphony with *obbligato* piano', far removed from the traditional models of the genre with a dominant solo instrument part.

This three-movement work (Maestoso – Adagio – Allegro non troppo) is characterised by changing moods and a rich piano texture, posing a considerable challenge for the pianist. The complex figurations and rich chord sequences require not only technical skill, but also full cooperation with the orchestra in building a narrative with a complex internal structure and emotional range from lyricism to pathos.

The Concerto in D minor was first performed on 22 January 1859 in Hanover, with the composer as soloist and Joseph Joachim conducting. After many years, Brahms's Piano Concerto in D minor, Op. 15 was recognised as one of the finest works of its kind.

Piotr Maculewicz

Orff

The twelfth century brought the development of the arts in Europe. It was then that monumental cathedrals were built in France and the Rhineland, and troubadours in Provence celebrated 'courtly love'. Their work was continued by the trouvères and, in the Rhineland, by the Minnesingers. Over time, Minnesang poetry became an independent genre, and traces of it have been preserved in songbooks containing courtly songs and knightly tales.

The *Codex buranus*, a manuscript from Beuron Archabbey (today Benediktbeuern, Bavaria), had a different character, containing over 250 songs in Latin, Middle High German and Old French, mainly from the twelfth century. In addition to religious and courtly songs, the collection includes vagabond poetry, created by wandering clerics (goliards) who, with erudition and sarcasm, described the joys of life and carnality and expressed their rebellion against the hypocrisy of the mighty.

In 1936 Carl Orff wrote the cantata *Carmina burana* (originally a stage work) based on this repertoire. Its three parts celebrate the beauty of spring, the joy of feasting, and love – carnal rather than 'courtly'. The work opens and closes with the famous chorus about the vicissitudes of fate, which gained enormous popularity as a stand-alone piece. Orff's music combines modern orchestration with stylisation, but ignores the original melodies of the source material, which are difficult to interpret. Despite initial reservations on the part of the Third Reich authorities, the cantata quickly gained popularity, remaining Orff's most famous work, still present on stages and in popular culture today.

źródło / source: Wikimedia commons

Anonim, *Codex buranus*, pierwsza strona rękopisu z ilustracją koła Fortuny, I poł. XIII w. / Anonymous, *Codex buranus*, first page of the manuscript, with the Wheel of Fortune, first half of the 13th century, Bayerische Staatsbibliothek

Tekst
Text

Fortuna imperatrix mundi

O Fortuna
velut Luna
statu variabilis,
semper crescis
aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat
et tunc curat
ludo mentis aciem,
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.

Sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata
et velata
michi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.

Sors salutis
et virtutis
michi nunc contraria,
est affectus
et defectus
semper in angaria.

Fortuna władczyni świata

O Fortuno
niby Księżyc
nieustannie zmienna,
ciągle rośniesz
lub zanikasz
ciemna lub promienna.
Życie podłe
wciąż kapryśnie
chłodzi nas lub grzeje,
niedostatek
lub bogactwo
jak lód w nim topnieje.

Kołem toczy się
Fortuna
zła i nieżyczliwa,
nasze szczęście
w swoich trybach
miażdży i rozrywa,
z twarzą szczelnie
zasłoniętą
często u mnie gości,
by na kręgach
mego grzbietu
grać swe złośliwości.

Los zbawienia,
cnót zasługi
przeciw mnie są teraz,
w mej słabości
albo woli
wspierały mnie nieraz.

Hac in hora
sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem
sternit fortem,
mecum omnes plangite!

Fortune plango vulnera
stillantibus ocellis
quod sua michi munera
subtrahit rebellis.
Verum est, quod legitur,
fronte capillata,
sed plerumque sequitur
Occasio calvata.

In Fortune solio
sederam elatus,
prosperitatis vario
flore coronatus;
quicquid enim florui
felix et beatus,
nunc a summo corrui
gloria privatus.

Fortune rota volvitur:
descendo minoratus;
alter in altum tollitur;
nimis exaltatus
rex sedet in vertice
caveat ruinam!
nam sub axe legimus
Hecubam reginam.

A więc zaraz,
nie mieszkając,
uderzajcie w struny
i użalcie
się nade mną,
ofiarą Fortuny!

Rany od Fortuny ciosów
opłakuję łzami,
nigdy zresztą mnie nie psuła
skąpymi łaskami.
Wprawdzie mówię, że jej czoło
zdobią pukle złote,
lecz czas spod nich też obnaży
łysiny sromotę.

Na Fortuny złotym tronie
siedziałem wyniosły,
zdobny w wieniec powodzenia
z wszystkich darów wiosny.
Lecz choć stałem u zenitu
o swe szczęście wsparty,
nagle spadłem z wszystkich darów
do szczętu obdarty.

Obróciło się Fortuny
koło nieżyczliwe,
innego już po mnie wznosi
na szczyty zdradliwe,
król im wyżej nad tłum sięgdzie,
tym pewniejsza zguba,
gdyż na kole tym czytamy:
„Królowa Hekuba”.

I. Primo vere

Veris leta facies
mundo propinatur,
hiemalis acies
victa iam fugatur,
in vestitu vario
Flora principatur,

I. Wiosna

Znów świat się przyoblókł
w jasny uśmiech wiosny,
z pól śniegi i srogie
wiatry się wyniosły,
w barwnej szacie Flora
władzę już objęła,

nemorum dulcisono
que cantu celebratur.

Flore fusus gremio
Phebus novo more
risum dat, hac vario
iam stipate flore.
Zephyrus nectareo
spirans in odore.
Certatim pro bravio
curramus in amore.

Cytharizat cantico
dulcis Philomena,
flore rident vario
prata iam serena,
salit cetus avium
silve per amena,
chorus promit virgin
iam gaudia millena.

Omnia sol temperat
purus et subtilis,
novo mundo reserat
faciem Aprilis,
ad amorem properat
animus herilis
et iocundis imperat
deus puerilis.

Rerum tanta novitas
in solemni vere
et veris auctoritas
jubet nos gaudere;
vias prebet solitas,
et in tuo vere
fides est et probitas
tuum retinere.

Ama me fideliter,
fidem meam noto:
de corde totaliter
et ex mente tota

lasy głoszą śpiewem
pochwałę jej dzieła.

Znowu w łonie Flory
Febus promienieje,
znowu Zefir lekki
zapachami wieje,
oddycha nektarem,
tonie w kwiecistości.
Biegnijmy, by zdobyć
nagrodę miłości.

Filomena słodka
czaruje pieśniami.
Łąki aż się mienią
barwnymi kwiatami.
Lasy ptaków pełne
śpiewem rozbrzmiewają,
dziewczęta ponętne
z radości pląsają.

Świat łagodzi słońce,
światła siła żywa,
kwieciem swe oblicze
przed światem odkrywa,
miłość w sercach mężów
wre coraz goręcej,
wszystkim, co jest miłe,
włada bóg chłopięcy.

Taka to odnowa
w uroczystej wiośnie
żąda, byśmy żyli
mocno i radośnie –
oto drogowskazy
wzajemnej prawości:
wierzę w twoją wierność,
zawierz mej wierności!

Kochaj mnie uczciwie,
spójrz w uczciwość moją:
z serca mego płynie,
jest wiary ostoją,

sum presentialiter
absens in remota,
quisquis amat taliter,
volvitur in rota.

Ecce gratum
et optatum
Ver reducit gaudia,
purpuratum
floret pratum,
Sol serenat omnia.
Iamiam cedant tristia!
Estas redit,
nunc recedit
Hyemis sevitia.

Iam liquescit
et decrescit
grando, nix et cetera;
bruma fugit,
et iam sugit
Ver Estatis ubera;
illi mens est misera,
qui nec vivit,
nec lascivit
sub Estatis dextera.

Gloriantur
et letantur
in melle dulcedinis,
qui conantur,
ut utantur
premio Cupidinis:
simus jussu Cypridis
gloriantes
et letantes
pares esse Paridis.

przy tobie, choć z dala,
zawsze wierny gołąb,
wpleciony w twą miłość
jak w Fortuny koło.

Oto z dawna
upragniona
wraca radość wiosny,
purpurowa
kwitnie łąka,
słońca hymn radosny
smutku mgły rozprasza,
idzie lato,
resztki zimy
ze świata wypłasza.

Śnieg topnieje,
mróz ucieka
gdzieś na koniec świata,
pierzcha zima,
a zaś wiosna
już ssie piersi lata;
o, pozwólmy szlochać
tym, co wiosną
nie potrafią
cieszyć się i kochać.

Dostępują
słodkich miodów,
że aż leci ślina
ci, co chętnie
korzystają
z nagród Kupidyna.
Według słodkiej rady
pani Wenus
każdy gotów
iść w Parysa ślady.

Uf dem anger

Tanz

Floret silva nobilis
floribus et foliis.

Ubi est antiquus
meus amicus?
Hinc equitavit,
eia, quis me amabit?

Floret silva undique,
nah min gesellen ist mir we.

Gruonet der walt allenthalben,
wa ist min geselle alse lange?
Der ist geriten hinnen,
o wi, wer sol mich minnen?

Chramer, gip die varwe mir,
die min wengel roete,
damit ich die jungen man
an ir dank der minnenliebe noete.
Seht mich an,
jungen man,
lat mich iu gevallen!

Minnet, tugentliche man,
minnecliche frouwen,
minne tuot iu hoch gemout
unde lat iuch in hohen eren schouwen!
Seht mich an
jungen man,
lat mich iu gevallen!

Wol dir, werit, daz du bist
also freudenriche!
Ich will dir sin undertan
durch din liebe immer sicherliche.
Seht mich an,
jungen man,
lat mich iu gevallen!

Wśród zieleni

Taniec

Las cały w ozdobie
kwiatów i zieleni.

Gdzieś jest przyjacielu?
Szukam ciebie wszędzie.
Odjechał na koniu,
któż kochał mnie będzie?

Cały las w zieleni,
a ja tęsknię za nim.

Las cały w zieleni,
ja go szukam wszędzie.
Odjechał na koniu,
któż mnie kochał będzie?

Kramarzu, farb mi użycz
do twarzy malowania,
bym mogła pięknych chłopców
nakłonić do kochania.
Spójrzcie młodzi,
czas nadchodzi,
aby mnie podziwiać!

Kochajcie, cni mężowie,
kochajcie miłe panie,
bo nic szlachetniejszego
nad szczere miłowanie!
Spójrzcie młodzi,
czas nadchodzi,
aby mnie podziwiać!

Cześć i chwała ci, świecie,
żeś tak pełen radości!
Chcę być twoją czcicielką,
godną twej życzliwości.
Spójrzcie młodzi,
czas nadchodzi,
aby mnie podziwiać!

Reie

Swaz hie gat umbe,
daz sint alles megede,
die wellent an man
allen disen sumer gan!

Chume, chum, geselle min,
ih enbite harte din,
ih enbite harte din,
chume, chum, geselle min.

Suzer rosenvarwer munt,
chum un mache mich gesunt
chum un mache mich gesunt,
suzer rosenvarwer munt.

Swaz hie gat umbe,
daz sint alles megede,
die wellent an man
allen disen sumer gan!

Were diu werlt alle min
von deme mere unze an den Rin
des wolt ih mih darben,
daz diu chünegin von Engellant
lege an minen armen.

Koło taneczne

Z tych tu dziewcząt,
które tańczą kolistego węża,
każda pragnie tego lata
mieć swojego męża.

Pójdź, pójdź, miły mój
dawno już na ciebie czekam,
dawno już na ciebie czekam,
pójdź, pójdź, miły mój!

O różowe, słodkie usta,
chodźcie i uzdrówcie mnie,
chodźcie i uzdrówcie mnie,
o różowe, słodkie usta!

Z tych tu dziewcząt,
które tańczą kolistego węża,
każda pragnie tego lata
mieć swojego męża.

Choćby świat u stóp mych legł
od Renu po morza brzeg,
oddałbym go, gdyby ona,
królowa Anglii, zechciała
paść w me ramiona.

II. In taberna

Estuans interius
ira vehementi
in amaritudine
loquor mee menti:
factus de materia,
cinis elementi
similis sum folio,
de quo ludunt venti.

Cum sit enim proprium
viro sapienti

II. W gospodzie

Kipiąc gorącą
gwałtownością
do serca mego
mówię ze złością:
jestem stworzony
z prochu tej ziemi
jak liść targany
wichrami ziemi.

Jeżeli mędrzec
ku własnej chwale

supra petram ponere
sedem fundamenti,
stultus ego comparor
fluvio labenti,
sub eodem tramite
nunquam permanenti.

Feror ego veluti
sine nauta navis,
ut per vias aeris
vaga fertur avis;
non me tenent vincula,
non me tenet clavis,
quero mihi similes
et adiungor pravis.

Mihi cordis gravitas
res videtur gravis;
iocis est amabilis
dulciorque favis;
quicquid Venus imperat,
labor est suavis,
que nunquam in cordibus
habitat ignavis.

Via lata gradior
more iuventutis
inplicor et vitiis
immemor virtutis,
voluptatis avidus
magis quam salutis,
mortuus in anima
curam gero cutis.

Olim lacus colueram,
(Cignus ustus cantat)
olim pulcher extiteram,
dum cignus ego fueram.

Miser, miser!
Modo niger
et ustus fortiter!

gmach swoich myśli
stawia na skale,
to, ach, głupiec,
jestem ja rzeka,
która tę skałę
mija z daleka.

Płynę po fali,
jak łódź bez wiosła,
jak ptak, którego
burza poniosła,
nie ma przede mną
żadnej przystani,
ląduję w gronie
zbirów i drani.

Cnota to tylko
ciężki frasunek,
lepszy żart sprośny
i mocny trunek,
służby Wenerze
to trud przyjemny,
tylko dla tchórza
zawsze daremny.

Wzdyma mi piersi
młoda ochota,
w spółce z występkiem
mierzi mnie cnota,
chcę grzeszyć ciałem,
furda zbawienie,
w rozkoszy stracić
ostatnie tchnienie.

Niegdyś po stawie pływałem,
(Śpiewa łabędź na rożnie)
wdzięk mój w wodzie oglądałem,
gdy postać łabędzia miałem.

Ach, los marny
mnie na czarny
kolor przemalował!

Girat, regirat garcifer;
me rogus urit fortiter;
propinat me nunc dapifer.

Miser, miser!
Modo niger
et ustus fortiter!
Nunc in scutella iaceo,
et volitare nequeo
dentes frendentes video:

Miser, miser!
Modo niger
et ustus fortiter!

Ego sum abbas Cucaniensis
et consilium meum est cum bibulis,
et in secta Decii voluntas mea est,
et qui mane me quesierit in taberna,
post vesperam nudus egredietur,
et sic denudatus veste clamabit:

Wafna, wafna!
Quid fecisti
sors turpassi?
Nostre vite gaudia
abstulisti omnia!

In taberna quando sumus
non curamus quid sit humus,
sed ad ludum properamus,
cui semper insudamus.
Quid agatur in taberna
ubi nummus est pincerna,
hoc est opus ut queratur,
si quid loquar, audiatur.

Quidam ludunt, quidam bibunt,
quidam indiscrete vivunt.
Sed in ludo qui morantur,
ex his quidam denudantur
quidam ibi vestiuntur,

Na rożnie mnie obracają,
ogniem żywym przypiekają,
potem do stołu podają.

Ach, los marny
mnie na czarny
kolor przemalował!
Na półmisku leżę stęgły,
pływać w sosie nie ma kędy,
w koło wyszczerzone zęby.

Ach, los marny
mnie na czarny
kolor przemalował!

Jestem przeorem nad Kukanią
i radzę właśnie z całą pijacką kompanią
o mej przychylności dla grających w kości
i że kto rano odwiedza mnie w gospodzie,
ten z niej wychodzi po słońca zachodzie,
a wychodząc wrzeszczy:

Wafne, wafne!
Coś uczynił z nami,
zgrają obrzydliwą?
Odebrałeś wszystkim
radość żywą!

Kiedy w gospodzie siedzimy,
o zmarłych nie rozmawiamy,
lecz do gier się sposobimy
i do dziewcząt zabieramy.
Co się może dziać w gospodzie,
jeśli wino ciurkiem płynie,
kto ciekawy jest w narodzie,
niech przysłucha się nowinie.

Jedni piją, drudzy wyją,
inni czkając w karty grają.
Łachmany brud ciał ich kryją,
jedni drugich okradają,
nawzajem się często biją,

quidam saccis induuntur.
Ibi nullus timet mortem
sed pro Baccho mittunt sortem.

Primo pro nummata vini,
ex hac bibunt libertini;
semel bibunt pro captivis,
post hec bibunt ter pro vivis,
quater pro Christianis cunctis
quinquies pro fidelibus defunctis,
sexies pro sororibus vanis,
septies pro militibus silvanis.

Octies pro fratribus perversis,
nonies pro monachis dispersis,
decies pro navigantibus
undecies pro discordaniibus,
duodecies pro penitentibus,
tredecies pro iter agentibus.
Tam pro papa quam pro rege
bibunt omnes sine lege.

Bibit hera, bibit herus,
bibit miles, bibit clerus,
bibit ille, bibit illa,
bibit servis cum ancilla,
bibit velox, bibit piger,
bibit albus, bibit niger,
bibit constans, bibit vagus,
bibit rudis, bibit magnus.

Bibit pauper et egrotus,
bibit exul et ignotus,
bibit puer, bibit canus,
bibit presul et decanus,
bibit soror, bibit frater,
bibit anus, bibit mater,
bibit ista, bibit ille,
bibunt centum, bibunt mille.

Parum sexcente nummate
durant, cum immoderate
bibunt omnes sine meta.

rany w worki owijają,
nóż w zanadrzu nieraz kryją,
śmierci się nie obawiają.

Kto przegra za wszystkich płaci,
i wszyscy piją i jedzą,
raz piją za swoich braci,
dwa za tych, co w ciupie siedzą,
trzy razy za tych, co żyją,
cztery za biedne cygaństwo,
pięć za tych, co w ziemi gniją,
sześć razy za chrześcijaństwo.

Siedem za klan przemytników,
osiem za siostry upadłe,
dziewięć za cech rozbójników,
dziesięć za wdowy bezradne,
jedenaście za żołnierzy,
dwanaście za zdrowie staruch,
za królów i za papieży
piją wszyscy bez umiaru.

Pije kmiotek, pije lekarz,
pije rycerz, pije hycel,
pije sędzia, pije piekarz,
pije przeor, pije szpicel,
pije żebrak, pije bogacz,
pije głupia, pije mądra,
pije kleryk, pije rogacz,
pije szachraj, pije flądra.

Pije kuzyn, pije szwagier,
pije mniszka, pije mamka,
pije murarz, pije blagier,
pije Jóźka, pije Franka,
pije dziadek, pije babka,
piją wnuki, piją brzdące,
pije ojciec, pije matka,
piją setki i tysiące.

Kraj marnieje, młódź dziczeje,
gdy bez miary wszyscy chlają,
cały świat już z nas się śmieje,

Quamvis bibant mente leta,
sic nos rodunt omnes gentes
et sic erimus egentes.
Qui nos rodunt confundantur
et cum iustis non scribantur.

już nas palcem wytykają.
Lecz tych, wobec nas zelżywych,
co po świecie z plotką krążą,
wymarzą z ksiąg sprawiedliwych
i w głąb piekła ich pogrążą.

III. Cour d'amours

Amor volat undique,
captus est libidine.
Iuvenes, iuvencule
coniunguntur merito.

Siqua sine socio,
caret omni gaudio,
tenet noctis infima
sub intimo
cordis in custodia
fit res amarissima.

Dies, nox et omnia
michi sunt contraria;
virginum colloquia
me fay planszer,
oy suvenz suspirer,
plu me fay temer.

O sodales, ludite,
vos qui scitis dicite
michi mesto parcite,
grand ey dolur,
attamen consulite
per voster honur.

Tua pulchra facies
me fay planszer milies,
pectus habet glacies.
A remender
statim vivus fierem
per un baser.

III. Cour d'amours

Lata Amor skrzydlaty,
zrywa więzy i pęta.
Spotykają się ze sobą
chłopcy i dziewczęta.

Jeśli któraś z dziewcząt
nie ma przyjaciela,
w jej sercu
noc panuje,
radości upragnionej
darmo upatruje.

Dzień, noc i wszystko
jest przeciw mnie,
szept dziewcząt słyszę
jakby we śnie,
wzdycham i spływa
z ócz łza po łzie.

O przyjaciele,
przykry wasz żart,
nie odkrywajcie
przede mną kart,
proszę, udzielcie
mi waszych rad!

Twe lico łez mi
wyciska zdrój,
serce twe z lodu,
o Boże mój,
do życia wróci mnie
całus twój.

Stetit puella
rufa tunica;
si quis eam tetigit,
tunica crepuit.
Eia.

Stetit puella
tamquam rosula;
facie splenduit,
os eius fioruit.
Eia.

Circa mea pectora
multa sunt suspiria
de tua pulchritudine,
que me ledunt misere.

Manda liet,
Manda liet
min geselle
chumet niet.

Tui lucent oculi
sicut solis radii,
sicut splendor fulguris
lucem donat tenebris.

Manda liet
Manda liet,
min geselle
chumet niet.

Vellet deus, vallent dii
quod mente proposui:
ut eius virginea
reserassem vincula.

Manda liet,
Manda liet,
min geselle
chumet niet.

Stała dziewczyna
w czerwonej sukience,
pod bluzką się rusza
coś bardzo dziewczęce.
Oho!

Stała dziewczyna
jak świeża różyczka,
twarz jej rozjaśniona,
na ustach barwiczka.
Oho!

Tłumię w mej piersi
westchnień tony
twoją pięknością
urzeczony.

Wzdycham w dnie,
wzdycham w śnie,
me dziewczę
nie przyjdzie, nie!

Niby dwa słońca
są twe oczy,
jak błyskawice
w czarnej nocy.

Wzdycham w dnie,
wzdycham w śnie,
me dziewczę
nie przyjdzie, nie!

O boskie błagam
pośrednictwo,
bym mógł rozplatać
jej dziewictwo.

Wzdycham w dnie,
wzdycham w śnie,
me dziewczę
nie przyjdzie, nie!

Si puer cum puellula
moraretur in cellula,
felix coniunctio.
Amore suscrescente
pariter e medio
avulso procul tedio,
fit ludus ineffabilis
membris, lacertis, labii.

Veni, veni, venias,
ne me mori facias,
hyrca, hyrce, nazaza,
trillirivos...

Pulchra tibi facies
oculorum acies,
capillorum series,
o quam clara species!

Rosa rubicundior,
lilio candidior
omnibus formosior,
semper in te glorior!

***In trutina** mentis dubia*
fluctuant contraria
lascivus amor et pudicitia.
Sed eligo quod video,
collum iugo prebeo,
ad iugum tamen suave transeo.

Tempus es iocundum,
o virgines,
modo congaudete
vos iuvenes.

Oh, oh, oh,
totus floreo,
iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereo.

Gdy kawaler z podwiką
znajdą się w pokoiku,
w szczęśliwej samotności –
wtedy w nagłej czułości
wyzbyci wstydliwości
zaczynają miłosny targ,
grę rozkoszną swych kolan,
swych ramion i warg.

Chodźże, chodź, przybywaj,
nie daj mi umierać,
masz mnie, bierz... że... żywaj,
aj, ła mi, ma mie rać...

Piękne twoje oczy,
cóż im zdoła sprostać,
piękne włosów sploty,
piękna cała postać.

Czerwieńsza od róży
i od lilii bielsza,
ze wszystkich na świecie
piękność najpiękniejsza!

Chwieją się na wadze serca
wstydliwość i pożądanie.
Lecz wybieram to, co widzę,
wchodzę na stos jak skazaniec.
Konam w ogniu pożądania,
bowiem słodkie to kochanie.

Nadszedł czas radości
dziewczęcej,
radujcie się z nami,
młodzieńcy!

Oh, oh, oh,
wszystko rozkwita,
wszystko płonie
w miłości lubej,
w tej miłości, co wiedzie
do zguby.

Mea me confortat
promissio,
mea me deportat
negatio.

Oh, oh, oh
totus floreo
iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereo.

Tempore brumali
vir patiens,
animo vernali
lasciviens.

Oh, oh, oh,
totus floreo,
iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereo.

Mea mecum ludit
virginitas,
mea me detrudit
simplicitas.

Oh, oh, oh,
totus floreo,
iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereo.

Veni, domicella,
cum gaudio,
veni, veni, pulchra,
iam pereo.

Oh, oh, oh,
totus floreo,

Odważna mnie czule
namawia,
pogardza mną, kiedy
się wzbraniam.

Oh, oh, oh,
wszystko rozkwita,
wszystko płonie
w miłości lubej,
w tej miłości, co wiedzie
do zguby.

Mąż jest podczas zimy
niemrawy,
lecz z powiewem wiosny
znów żwawy.

Oh, oh, oh,
wszystko rozkwita,
wszystko płonie
w miłości lubej,
w tej miłości, co wiedzie
do zguby.

Kusi mnie, bo jestem
dziewica,
obraża, żem głupia
pannica.

Oh, oh, oh,
wszystko rozkwita,
wszystko płonie
w miłości lubej,
w tej miłości, co wiedzie
do zguby.

Przyjdź, niech nas ogarną
płomienie,
przyjdź, przyjdź, bo się w popiół
zamienię.

Oh, oh, oh,
wszystko rozkwita,

iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereo.

Dulcissime,
totam tibi subdo me!

wszystko płonie
w miłości lubej,
w tej miłości, co wiedzie
do zguby.

Najsłodszy,
chcę, abyś sobą nakrył mnie.

Blanziflor et Helena

Ave formosissima,
gemma pretiosa,
ave decus virginum,
virgo gloriosa,
ave mundi luminar,
ave mundi rosa,
Blanziflor et Helena,
Venus generosa!

Blanziflor i Helena

Chwała ci, najpiękniejszy
dziewictwa klejnocie,
chwała ci, perło niewiast
jaśniejących w cnocie,
chwała ci, światło świata,
różo wybujała,
Blanziflor i Helena,
Wenero wspaniała!

Fortuna imperatrix mundi

O Fortuna
velut Luna
statu variabilis,
semper crescis
aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat
et tunc curat
ludo mentis aciem,
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.

Sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,

Fortuna władczyni świata

O Fortuno
niby Księżyc
nieustannie zmienna,
ciągle rośniesz
lub zanikasz
ciemna lub promienna.
Życie podłe
wciąż kapryśnie
chłodzi nas lub grzeje,
niedostatek
lub bogactwo
jak lód w nim topnieje.

Kołem toczy
się Fortuna
zła i nieżyczliwa,
nasze szczęście
w swoich trybach
miażdży i rozrywa,

obumbrata
et velata
michi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.

Sors salutis
et virtutis
michi nunc contraria,
est affectus
et defectus
semper in angaria.
Hac in hora
sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem
sternit fortem,
mecum omnes plangite!

z twarzą szczelnie
zasłoniętą
często u mnie gości,
by na kręgach
mego grzbietu
grać swe złośliwości.

Los zbawienia,
cnót zasługi
przeciw mnie są teraz,
w mej słabości
albo woli
wspierały mnie nieraz.
A więc zaraz,
nie mieszkając,
uderzajcie w struny
i użalcie
się nade mną,
ofiarą Fortuny!

przekład: Marian Piechal

Krzysztof Urbański

dyrygent / conductor

We wrześniu 2025 roku Krzysztof Urbański rozpoczął drugi sezon na stanowisku dyrektora artystycznego Filharmonii Narodowej w Warszawie oraz głównego dyrygenta Berner Symphonieorchester. Od 2022 roku jest również głównym dyrygentem gościnnym Orchestra della Svizzera italiana.

Krzysztof Urbański występował jako dyrygent gościnny m.in. z Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Berliner Philharmoniker, Staatskapelle Dresden, Gewandhausorchester Leipzig, London Symphony Orchestra, Philharmonia Orchestra, Tonhalle-Orchester Zürich, Orchestre de Paris, Chicago Symphony Orchestra, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic i San Francisco Symphony.

W latach 2011–2021 artysta pełnił funkcję dyrektora muzycznego Indianapolis Symphony Orchestra, a w latach 2010–2017 głównego dyrygenta i kierownika artystycznego Trondheim Symfoniorkester & Opera; w 2017 roku został mianowany honorowym dyrygentem gościnnym tej orkiestry. Był także głównym dyrygentem gościnnym Tokyo Symphony Orchestra (2012–2016) oraz NDR Elbphilharmonie Orchester (2015–2021).

W 2007 roku Krzysztof Urbański zdobył pierwszą nagrodę w Prague Spring Conducting Competition, a w 2015 roku został laureatem Leonard Bernstein Award podczas Schleswig-Holstein Musik Festival.

Wraz z NDR Elbphilharmonie Orchester Krzysztof Urbański zarejestrował utwory Witolda Lutosławskiego, *IX Symfonię* Antonína Dvořáka, *Święto wiosny* Igora Strawińskiego, *V Symfonię* Dmitrija Szostakowicza i utwory Richarda Straussa – wszystkie pod szyldem Alpha Classics. Jego dyskografia obejmuje również płytę z utworami Fryderyka Chopina na fortepian i orkiestrę, nagraną dla wytwórni Deutsche Grammophon z Janem Lisieckim i NDR Elbphilharmonie Orchester (album otrzymał nagrodę ECHO Klassik) oraz zarejestrowany z Sol Gabettą i Berliner Philharmoniker dla wytwórni Sony *I Koncert wiolonczelowy* Bohuslava Martinů.

In September 2025, Krzysztof Urbański entered the second season of his tenures as Music & Artistic Director of the Warsaw Philharmonic and as Chief Conductor of the Berner Symphonieorchester. He is Principal Guest Conductor of the Orchestra della Svizzera italiana (since 2022).

Krzysztof Urbański appeared as a guest conductor with the Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Berliner Philharmoniker, Staatskapelle Dresden, Gewandhausorchester Leipzig, London Symphony Orchestra, Philharmonia Orchestra, Tonhalle-Orchester Zürich, Orchestre de Paris, Chicago Symphony Orchestra, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic and the San Francisco Symphony, among others.

The artist served as Music Director of the Indianapolis Symphony Orchestra (2011–2021) and as Chief Conductor and Artistic Leader of the Trondheim Symfoniorkester & Opera (2010–2017); in 2017, he was appointed Honorary Guest Conductor of this orchestra. He was Principal Guest Conductor of the Tokyo Symphony Orchestra (2012–2016) and of the NDR Elbphilharmonie Orchester (2015–2021).

In 2007, Krzysztof Urbański was awarded the First Prize in the Prague Spring Conducting Competition and in 2015, he received the Leonard Bernstein Award at the Schleswig-Holstein Musik Festival.

With the NDR Elbphilharmonie Orchester he recorded albums of Witold Lutosławski's works, Antonín Dvořák's Symphony No. 9, Igor Stravinsky's *Rite of Spring*,

Dmitri Shostakovich's Symphony No. 5 and Richard Strauss' works; all on Alpha Classics. His discography also includes Fryderyk Chopin's small pieces for piano and orchestra with Jan Lisiecki and the NDR Elbphilharmonie Orchester for Deutsche Grammophon which received an ECHO Klassik Award, and Bohuslav Martinů's Cello Concerto No. 1 with Sol Gabetta and the Berliner Philharmoniker recorded for Sony.

Jan Lisiecki

fortepian / piano

Kanadyjski pianista Jan Lisiecki od piętnastu lat występuje na największych światowych scenach. Współpracuje z wybitnymi dyrygentami i czołowymi orkiestrami naszych czasów, grając ponad sto koncertów rocznie.

W sezonie 2024/2025 artysta ponownie wystąpił z Boston Symphony Orchestra, London Philharmonic Orchestra, Münchner Philharmoniker, Pittsburgh Symphony Orchestra i Seattle Symphony. Poprowadził także Academy of St Martin in the Fields podczas trasy koncertowej obejmującej 19 koncertów w Niemczech i Austrii, w tym w Elbphilharmonie w Hamburgu oraz w Monachium i Kolonii, gdzie wspólnie zaprezentowali wszystkie koncerty Ludwiga van Beethovena. Jako artysta rezydent Toronto Symphony Orchestra Jan Lisiecki wystąpił z tym zespołem podczas inauguracji sezonu artystycznego, wykonał z nim także wszystkie koncerty Beethovena, dyrygując od fortepianu.

Podczas recitali w Teatro alla Scala w Mediolanie, Théâtre des Champs-Élysées w Paryżu, Herbst Theatre w San Francisco, Bozar w Brukseli oraz na Klavier-Festival

Ruhr pianista przedstawił program ze swojej najnowszej płyty *Preludia*, który z sukcesem zaprezentował wcześniej w Isaac Stern Auditorium w Carnegie Hall. W duecie z Julią Fischer wykonał utwory Mozarta, Beethovena i Schumanna w 15 salach koncertowych w Europie i Stanach Zjednoczonych, w tym w Lincoln Center w Nowym Jorku, Chicago Symphony Center, Jordan Hall w Bostonie, Berliner Philharmonie, Elbphilharmonie w Hamburgu i Prinzregententheater w Monachium.

W ostatnim czasie Jan Lisiecki otrzymał zaproszenia do ponownych występów z New York Philharmonic, The Cleveland Orchestra, Chicago Symphony Orchestra, Orchestre de Paris, Tonhalle-Orchester Zürich i Staatskapelle Dresden. Wiosną 2024 roku zadebiutował z Berliner Philharmoniker. Artysta jest stałym gościem na najważniejszych letnich festiwalach w Europie i Ameryce Północnej, koncertował na Salzburger Festspiele i na BBC Proms (trzykrotnie). Swój poprzedni program recitalowy zaprezentował w ponad 50 miastach na świecie.

Jan Lisiecki w wieku piętnastu lat podpisał wyłączny kontrakt nagraniowy z wytwórnią Deutsche Grammophon. Od tego czasu nagrał dziewięć albumów, które zostały wyróżnione nagrodami, takimi jak JUNO Award, ECHO Klassik, Gramophone Critics' Choice, Diapason d'Or i Edison Klassiek. W wieku 18 lat pianista otrzymał Leonard Bernstein Award, a także – jako najmłodszy laureat w historii – tytuł Young Artist of the Year magazynu Gramophone. W 2012 roku został mianowany ambasadorem UNICEF-u w Kanadzie.

Canadian pianist Jan Lisiecki looks back on a career spanning a decade and a half on the world's greatest stages. He works closely with the foremost conductors and orchestras of our time, performing over a hundred concerts a year.

The 2024/2025 season saw him returning to Boston Symphony Orchestra, London Philharmonic Orchestra, Münchner Philharmoniker, Pittsburgh Symphony Orchestra and Seattle Symphony. He led the Academy of St Martin in the Fields on a tour of 19 concerts throughout Germany and Austria, with residencies at Hamburg's Elbphilharmonie, in Munich and Cologne, performing the complete piano concertos by Ludwig van Beethoven. As a Toronto Symphony Orchestra's 'Artist in Residence', he opened the ensemble's season and returned to lead from the piano Beethoven's complete concertos.

He brought his acclaimed *Preludes* solo recital programme, recently celebrated at Carnegie Hall's Isaac Stern Auditorium, to Teatro alla Scala in Milan, Théâtre des Champs-Élysées in Paris, Herbst Theatre in San Francisco, Bozar in Brussels and during the Klavier-Festival Ruhr. A duo programme of Mozart, Beethoven and Schumann together with Julia Fischer brought him to 15 venues across Europe and the United States, including New York's Lincoln Center, Chicago Symphony Center, Boston's Jordan Hall, Berliner Philharmonie, Elbphilharmonie in Hamburg and Prinzregententheater in Munich.

Recent return invitations include the New York Philharmonic, The Cleveland Orchestra, Chicago Symphony Orchestra, Orchestre de Paris, Tonhalle-Orchester Zürich and Staatskapelle Dresden. He made his debut with the Berliner Philharmoniker in spring 2024. Jan Lisiecki is a fixture at major summer festivals across Europe and North America, has performed at the Salzburger Festspiele and recently made his third appearance at the BBC Proms. His previous recital programme was celebrated in over 50 cities around the globe.

At the age of 15, Jan Lisiecki was offered an exclusive recording contract by Deutsche Grammophon. Since then, he has recorded nine albums which have been awarded with the JUNO Award, ECHO Klassik, Gramophone Critics' Choice, Diapason d'Or and Edison Klassiek. At 18, the pianist received both the Leonard Bernstein Award and Gramophone's Young Artist of the Year Award, becoming the youngest ever recipient of the latter. In 2012, he was named UNICEF Ambassador to Canada.

Judith Spiesser

sopran / soprano

Niemiecka sopranistka koloraturowa Judith Spiesser zachwyca srebrzystą, jasną barwą głosu, techniczną finezją i ciepłym, lirycznym środkowym rejestrem. Dzięki swojej promienności i swobodzie w wydobywaniu wysokich tonów stała się rozchwytywaną solistką zarówno na scenach operowych, jak i koncertowych. Studiowała w Hochschule für Musik und Theater w Monachium pod kierunkiem Wolfganga Brendela, a w zakresie pieśni u Helmuta Deutscha i Juliane Banse.

Artystka zadebiutowała na scenie operowej jako Królowa Nocy w *Czarodziejskim flecie* Wolfganga Amadeusa Mozarta z Qatar Philharmonic Orchestra; od tego czasu prezentowała tę rolę w teatrach w Essen, Innsbrucku, Ratyzbonie, Gelsenkirchen, Kaiserslautern, Würzburgu, Krefeld oraz na Thurn und Taxis Schlossfestspiele w Ratyzbonie.

W sezonie 2025/2026, oprócz *Carmina burana* Carla Orffa z Orkiestrą Filharmonii Narodowej pod dyrekcją Krzysztofa Urbańskiego, wykona także *IV Symfonię* Gustava Mahlera oraz *Wesendonck Lieder* Richarda Wagnera pod dyrekcją Michaela Francisa w Klagenfurcie i Ludwigshafen. Na początku 2025 roku odbyła trasę

koncertową z Philippe'em Herreweghe i Orchestre des Champs-Élysées, występując w La Rochelle, Poitiers, Perpignan i Pordenone.

W ostatnim czasie Judith Spiesser wcieliła się w postać Wróżki (*Kopciuszek* Jules'a Masseneta) w National Taichung Theater na Tajwanie, tytułową Lakmé w operze Léo Delibes'a w Monako (zastępując Sabine Devieilhe) oraz jako Olympia, Antonia i Giulietta (*Opowieści Hoffmanna* Jacques'a Offenbacha) w Kassel. W latach 2020–2022 należała do zespołu Staatstheater am Gärtnerplatz w Monachium, gdzie śpiewała partie Paminy (*Czarodziejski flet*), Julii de Weert (*Kuzynek z księżyca* Eduarda Künneke), Antonii (*Opowieści Hoffmanna*), Julie (*Liliom* Johanny Doderer) oraz wystąpiła w gali operetkowej *Primadonnen*.

W jej repertuarze znajdują się również role Gildy (*Rigoletto* Giuseppe Verdiego) i Łucji z Lammermooru (Gaetano Donizetti). Jako zapalona artystka koncertowa Judith Spiesser wykonuje ponadto utwory Bacha, Händla, Mozarta, Beethovena i Brahmsa. Występowała na czołowych festiwalach, takich jak Herrenchiemsee Festspiele, Rheingau Musik Festival, Donizetti Opera Festival i Ruhrfestspiele, oraz współpracowała z takimi orkiestrami, jak Münchner Symphoniker, Kölner Kammerorchester, Orchestre Philharmonique de Monte-Carlo i Orchestre des Champs-Élysées. Wzięła udział w nagraniu kantaty *Herz und Mund und Tat und Leben* BWV 147 Bacha dla wytwórni OehmsClassics.

German coloratura soprano Judith Spiesser impresses with silvery clarity, technical finesse, and a warm lyrical middle register. Her radiant stage presence and effortlessly soaring high notes have established her as a sought-after soloist on opera and concert stages. She studied at the Hochschule für Musik und Theater München under Wolfgang Brendel, with Lied studies from Helmut Deutsch and Juliane Banse.

Her operatic debut as Queen of the Night in Wolfgang Amadeus Mozart's *Die Zauberflöte* with the Qatar Philharmonic Orchestra launched a role she has since performed in theatres in Essen, Innsbruck, Regensburg, Gelsenkirchen, Kaiserslautern, Würzburg, Krefeld, and at the Thurn und Taxis Schlossfestspiele in Regensburg.

In the 2025/2026 season, she sings Carl Orff's *Carmina burana* with the Warsaw Philharmonic under Krzysztof Urbański, and Gustav Mahler's Symphony No. 4

paired with Richard Wagner's *Wesendonck Lieder* under Michael Francis in Klagenfurt and Ludwigshafen. In early 2025, she toured with Philippe Herreweghe and the Orchestre des Champs-Élysées, performing in La Rochelle, Poitiers, Perpignan, and Pordenone.

Recent highlights include La Fée (Jules Massenet's *Cendrillon*) at National Taichung Theater in Taiwan, title part in Léo Delibes's *Lakmé* in Monaco (replacing Sabine Devieilhe), and as Olympia/Antonia/Giulietta (Jacques Offenbach's *Les Contes d'Hoffmann*) in Kassel. In the years 2020–2022, she was an ensemble member at Staatstheater am Gärtnerplatz in Munich, where she sang Pamina (*Die Zauberflöte*), Julia de Weert (Eduard Künneke's *The Cousin from Nowhere*), Antonia (*Les Contes d'Hoffmann*), Julie (Johanna Doderer's *Liliom*), and featured in the operetta gala 'Primadonnen'.

Her repertoire also includes parts of Gilda (Giuseppe Verdi's *Rigoletto*) and Lucia di Lammermoor (Gaetano Donizetti's opera). A passionate concert artist, she performs works by Bach, Handel, Mozart, Beethoven, and Brahms. She has appeared at leading festivals such as Herrenchiemsee Festspiele, Rheingau Musik Festival, Donizetti Opera Festival and Ruhrfestspiele, and collaborated with orchestras including the Münchner Symphoniker, Kölner Kammerorchester, Orchestre Philharmonique de Monte-Carlo, and Orchestre des Champs-Élysées. She took part in the recording of Bach's cantata *Herz und Mund und Tat und Leben*, BWV 147, released by OehmsClassics.

Heikki Hattunen

tenor

Fiński tenor Heikki Hattunen od 2020 roku jest członkiem Finnish National Opera, w której zadebiutował w sezonie 2018/2019 podczas światowych premier oper *Sanatorio Express* Iira Rantali i *Jää* (*Lód*) Jaakka Kuusista, a następnie wystąpił w takich spektaklach, jak *Upiór w operze* Andrew Lloyda Webera, *Salome* Richarda Straussa i *Ostrobothnians* Leeviego Madetoji.

Wśród najważniejszych wydarzeń koncertowych z udziałem artysty w ostatnim czasie należy wymienić jego debiuty w 2024 roku w roli Ewangelisty w *Pasji według św. Mateusza* Johanna Sebastiana Bacha w katedrze w Helsinkach oraz archanioła Gabriela w *Maria-oratorio* Janne'a Salmenkangasa, a także występ w *Requiem* Giuseppe Verdiego z Espoo Sinfonia. W 2023 roku artysta zadebiutował na Savonlinna Opera Festival jako Monostatos (*Czarodziejski flet* Wolfganga Amadeusa Mozarta), w tym samym roku po raz pierwszy wykonał również partię tenorową w *Requiem* Verdiego.

Heikki Hattunen często wykonuje partię Ewangelisty, a także partie solowe w zachodniej i prawosławnej muzyce sakralnej, bliski jest mu również repertuar pieśniowy.

Zdobył dwa tytuły magisterskie: magistra muzyki (Sibelius Academy w Helsinkach, 2019) oraz magistra teologii w zakresie muzyki prawosławnej i dyrygentury chóralnej (University of Eastern Finland w Joensuu, 2010). Zanim został pełnoetatowym śpiewakiem, pracował jako kantor i został wyświęcony na diakona w Kościele prawosławnym w Finlandii.

Artysta w 2025 roku zdobył pierwszą nagrodę w międzynarodowym konkursie wokalnym Toivo Kuula w Alavus (Finlandia), otrzymał także międzynarodowe stypendium od Fińskiej Fundacji Kultury. Inne wyróżnienia obejmują trzecią nagrodę w konkursie wokalnym Kangasniemi w Finlandii oraz międzynarodowy debiut recitalowy w Örebro w Szwecji.

Finnish tenor Heikki Hattunen has since 2020 been a member of the Finnish National Opera, where he debuted in the 2018/2019 season in the world premieres of *Sanatorio Express* by Iiro Rantala and *Jää* (*Ice*) by Jaakko Kuusisto, later appearing in Andrew Lloyd Weber's *The Phantom of the Opera*, Richard Strauss' *Salome*, and Leevi Madetoja's *The Ostrobothnians*.

Recent concert highlights include his 2024 debut as Evangelist in Johann Sebastian Bach's *St Matthew Passion* at Helsinki Cathedral, Archangel Gabriel in Janne Salmenkangas's *Maria-oratorio*, as well as performance of Giuseppe Verdi's *Requiem* with the Espoo Sinfonia. In 2023, the artist debuted at the Savonlinna Opera Festival as Monostatos (Wolfgang Amadeus Mozart's *Die Zauberflöte*) and sang his first Verdi's *Requiem* the same year.

Heikki Hattunen performs frequently the part of Evangelist and as a soloist in Western and Orthodox sacred music, and has also a strong affinity for Lied repertoire. He holds dual master's degrees: a Master of Music (Sibelius Academy in Helsinki, 2019) and a Master of Theology in Orthodox Church music and choral conducting (University of Eastern Finland in Joensuu, 2010). Before becoming a full-time singer, he worked as a cantor and was ordained deacon in the Orthodox Church of Finland.

In 2025, the artist won first prize in the International Toivo Kuula Singing Competition in Alavus (Finland) and received an international audition grant from the Finnish Cultural Foundation. Other distinctions include third prize in the Kangasniemi Singing Competition and his international recital debut in Örebro, Sweden.

Daniel Ochoa

baryton / baritone

Ceniony za wyjątkową wszechstronność i pogłębioną ekspresję niemiecko-ekwatoriański baryton Daniel Ochoa zyskał międzynarodową renomę zarówno jako artysta operowy, jak i koncertowy. W sezonie 2025/2026 powróci na największe sceny, takie jak Philharmonie de Paris, Elbphilharmonie i Laeiszhalle w Hamburgu, Frauenkirche Dresden, Thomaskirche Leipzig i Kölner Philharmonie. Wyruszy w trasę koncertową z chórem Windsbacher Knabenchor, obejmującą m.in. występ na Rheingau Musik Festival i zadebiutuje podczas recitalu w Villa Wahnfried Bayreuth. Wystąpi również w *Carmina burana* Carla Orffa w Berliner Philharmonie, Isarphilharmonie w Monachium i Filharmonii Narodowej w Warszawie.

Daniel Ochoa współpracował z takimi dyrygentami, jak Herbert Blomstedt, Helmuth Rilling, Paul McCreesh i Thomas Hengelbrock oraz występował z czołowymi orkiestrami, m.in. Gewandhausorchester Leipzig, Staatskapelle Dresden, Deutsche Radiophilharmonie, Orchestre de Chambre de Paris, a także zespołami muzyki dawnej: Akademie für Alte Musik Berlin, Anima Eterna Brugge i La Scintilla. Występował w renomowanych salach, takich jak Semperoper Dresden, Concertgebouw Brugge,

Palau de la Música Catalana w Barcelonie, Sala Koncertowa im. Piotra Czajkowskiego w Moskwie, Tokyo Bunka Kaikan i Bradley Symphony Center w Milwaukee.

Daniel Ochoa rozpoczął naukę śpiewu w Lipsku, a następnie studiował u Anthony'ego Baldwina, Matthiasa Goerne'a, Thomasa Quasthoffa i Dietricha Fischera-Dieskaua, którzy wywarli głęboki wpływ na ukształtowanie jego muzycznej osobowości. Repertuar artysty obejmuje utwory od renesansowych po współczesne, ze szczególnym uwzględnieniem dzieł Johanna Sebastiana Bacha, co zaowocowało regularną współpracą z Thomanerchor, Dresdner Kreuzchor, Münchener Bach-Chor i Gaechinger Cantorey.

W latach 2012–2017 Daniel Ochoa był członkiem Volksoper Wien, gdzie wykonywał kluczowe role, takie jak tytułowy Don Giovanni i Figaro w *Weselu Figara* Wolfganga Amadeusa Mozarta, Marcello w *Cyganerii* Giacoma Pucciniego, a także partię barytonową w ponad 20 przedstawieniach *Carmina burana.* Pieśń pozostaje w centrum jego działalności artystycznej, o czym świadczą uznane recitale i znakomite nagranie *Winterreise* Franza Schuberta w unikalnej aranżacji na baryton, fortepian i chór.

Dyskografia artysty obejmuje ponad 30 nagrań, z których kilka zdobyło międzynarodowe nagrody.

German-Equatoguinean baritone Daniel Ochoa is widely recognised for his remarkable versatility and expressive depth, earning him an international reputation as both an opera and concert artist. In the 2025/2026 season, he returns to major stages such as the Philharmonie de Paris, Elbphilharmonie and Laeiszhalle Hamburg, Frauenkirche Dresden, Thomaskirche Leipzig, and Kölner Philharmonie. A tour with the Windsbacher Knabenchor includes a performance at the Rheingau Musik Festival, he will also debut with a recital at Villa Wahnfried Bayreuth. He will appear in Carl Orff's *Carmina burana* at the Berliner Philharmonie, Isarphilharmonie in Munich, and Warsaw Philharmonic.

Daniel Ochoa has collaborated with conductors such as Herbert Blomstedt, Helmuth Rilling, Paul McCreesh, and Thomas Hengelbrock, and performed with leading orchestras including the Gewandhausorchester Leipzig, Staatskapelle Dresden, Deutsche Radiophilharmonie, Orchestre de Chambre de Paris, and early music ensembles including Akademie für Alte Musik Berlin, Anima Eterna Brugge,

and La Scintilla. His engagements have taken him to renowned venues such as the Semperoper Dresden, Concertgebouw Brugge, Palau de la Música Catalana in Barcelona, Tchaikovsky Concert Hall in Moscow, Tokyo Bunka Kaikan, and Bradley Symphony Center in Milwaukee.

Daniel Ochoa began his vocal training in Leipzig, later studying with Anthony Baldwin, Matthias Goerne, Thomas Quasthoff, and Dietrich Fischer-Dieskau, whose mentorship shaped his deep musical integrity. His repertoire spans from Renaissance to contemporary works, with a particular dedication to Johann Sebastian Bach, leading to regular collaborations with the Thomanerchor, Dresdner Kreuzchor, Münchener Bach-Chor, and Gaechinger Cantorey.

In the years 2012–2017, he was a member of the Volksoper Wien, performing key roles such as Mozart's Don Giovanni, Figaro (*Le nozze di Figaro*), Marcello (Puccini's *La Bohème*), and the baritone part in over 20 performances of *Carmina burana*. Lied remains central to his artistry, with acclaimed recitals and a noted recording of Franz Schubert's *Winterreise* in a unique arrangement for baritone, piano and choir.

His discography includes over 30 recordings, several of which have won international awards.

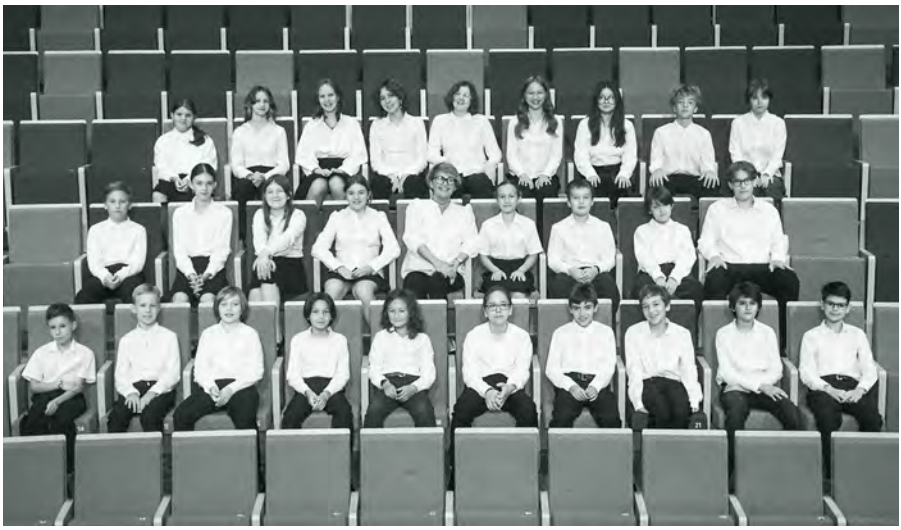

Voci di Bambini

chór Państwowej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej I stopnia im. Emila Młynarskiego w Warszawie / choir of the Emil Młynarski State Primary Music School in Warsaw

Anna Perzanowska-Tarasiuk
przygotowanie chóru / chorus master of the Voci di Bambini

Barbara Bąkowska
Mikołaj Bembinow
Franciszek Czajko
Natalia Fornalska
Karol Fornalski
Igor Główka
Jan Gorczyca
Ivo Goździevski
Antoni Guz
Elżbieta Guz
Kira Jabłonowska
Hanna Kapitańska
Adam Klepner
Witold Kobalczyk
Natalia Krzyżanowska
Hanna Kubik
Stanisław Kuczyński
Maja Kułaga
Jan Leja
Filip Lipiński
Feliks Mazerant
Stefania Memches
Paweł Pieczka
Konstancja Półtorak
Maja Rokicka
Olivier Saavedra-Piczak
Jakub Siębor-Nair
Aleksandra Sondij
Aleksandra Ziewiec
Nina Żak-Biełowa

Chór Voci di Bambini działa w Państwowej Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I stopnia im. Emila Młynarskiego w Warszawie. Od 2021 roku prowadzony jest przez Annę Perzanowską-Tarasiuk, a opiekę wokalną sprawuje nad nim Kamil Drabik. W zespole śpiewają uczniowie i uczennice klas 4–8. Chór wykonuje zróżnicowany repertuar – kolędy, pieśni patriotyczne, muzykę ludową, sakralną, czy piosenki dla dzieci wybitnych polskich kompozytorów. W 2023 roku chór Voci di Bambini otrzymał specjalne wyróżnienie na Ogólnopolskim Festiwalu Kolęd i Pastorałek „Podkarpackie Kolędowanie", w 2024 roku zdobył Złote Pasmo na 22. Ogólnopolskim Festiwalu Pieśni Sakralnej w Grójcu, I miejsce na 9. Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Chóralnej Cantantes Lublinensis, Złote Pasmo i Grand Prix w I edycji Igrzysk Kolęd i Pastorałek w Warszawie, a w 2025 roku – Złote Pasmo i Grand Prix na X Międzynarodowym Konkursie Chóralnym Muzyki Sakralnej Carmen Fidei w Grudziądzu.

The Voci di Bambini choir operates at the Emil Młynarski State Primary Music School in Warsaw. Since 2021, it has been led by Anna Perzanowska-Tarasiuk, with Kamil Drabik providing vocal coaching. The ensemble consists of pupils from grades 4–8. The choir performs a varied repertoire – Christmas carols, patriotic songs, folk music, sacred music and songs for children by outstanding Polish composers. In 2023, the Voci di Bambini choir received a special distinction at the National Festival of Christmas Carols and Pastorals 'Podkarpackie Kolędowanie', and in 2024, it won the Golden Band at the 22nd National Festival of Sacred Songs in Grójec, first place at the 9th Cantantes Lublinensis International Choral Music Festival, the Gold Band and Grand Prix at the 1st edition of the Christmas Carols and Pastorals Games in Warsaw, and in 2025 – the Gold Band and Grand Prix at the 10th Carmen Fidei International Sacred Music Choir Competition in Grudziądz.

Orkiestra Filharmonii Narodowej Warsaw Philharmonic Orchestra

Krzysztof Urbański
Dyrektor Artystyczny / Music and Artistic Director

Dyrygenci-asystenci / Assistant Conductors

Filip Huget
Daniel Mieczkowski
Dorian Pawełczak
Bartosz Staniszewski
Piotr Wacławik

I Skrzypce / First Violins

Maria Machowska
koncertmistrz / leader
Krzysztof Bąkowski
koncertmistrz / leader
Stanisław Podemski
zastępca koncertmistrza / deputy leader
Justyna Bogusiewicz
Kornelia Grądzka
Kristine Harutyunyan
Julia Iwanciw-Gąsior
Marzena Jabłońska
Joanna Jakobs
Marian Kowalski
Aleksandra Kupczyk
Agnieszka Lewandowska
Jan Lewtak
Mateusz Marczyk
Marcin Mazurek
Grzegorz Osiński
Marek Powideł
Michał Szałach
Krystyna Wilczyńska

II Skrzypce / Second Violins

Piotr Tadzik
solista / soloist
Bogdan Śnieżawski
Dominika Wojcieszuk
Dariusz Dęga
Katarzyna Dul
Grzegorz Groblewski
Izabela Hodor
Ada Kozyra-Dobrowolska
Bożena Michalska
Zuzanna Panas
Paweł Rybkowski
Piotr Sękowski
Magdalena Smoczyńska
Anna Stokowska
Krzysztof Trzcionkowski
Natalia Tuszyńska

Altówki / Violas

Marzena Hodyr
solistka / soloist
Marek Iwański
solista / soloist
Wiesława Duszak
Agnieszka Duź-Dymus
Katarzyna Henrych
Radosław Jarocki
Tomasz Karwan
Damian Kułakowski
Jakub Kowalik
Agnieszka Podłucka
Julianna Przybył
Paulina Różańska-Czopka
Krzysztof Szczepański

Wiolonczele / Cellos

Karolina Jaroszewska-Rajewska
solistka / soloist
Aleksandra Ohar-Sprawka
solistka / soloist
Robert Putowski
solista / soloist
Agata Dobrzańska
Dominik Drewniak
Maria Leszczyńska-Thieu
Piotr Sapilak
Wojciech Skóra
Mateusz Szmyt
Mariusz Tondera
Angelica Wais
Jerzy Wołochowicz

Kontrabasy / Double Basses

Janusz Długokęcki
solista / soloist
Karol Kowal
solista / soloist
Maciej Dobrzański
Jakub Kaczmarczyk
Piotr Kochel
Michał Kotowski
Jakub Langiewicz
Marcin Rybiński
Marcin Wiliński

Flety / Flutes

Krzysztof Malicki
solista / soloist
Małgorzata Cegielska
solistka / soloist
Joanna Gatniejewska
(piccolo*)
Seweryn Zapłatyński
(piccolo*)

Oboje / Oboes

Aleksandra Rojek
solistka / soloist
Piotr Lis
solista / soloist
Łukasz Dzikowski
Joanna Lenart
(rożek angielski / cor anglais*)

Klarnety / Clarinets

Adrian Janda
solista / soloist
Grzegorz Wołczański
solista / soloist
Dariusz Elbe
(klarnet Es / clarinet in E♭*)
Krystyna Sakowska
(klarnet basowy / bass clarinet*)

Fagoty / Bassoons

Andrzej Budejko
solista / soloist
Leszek Wachnik
solista / soloist
Kayetan Cygański-Bolski
Mariusz Oczachowski
(kontrafagot / contrabassoon*)

Waltornie / Horns

Gabriel Czopka
solista / soloist
Grzegorz Sabeł
solista / soloist
Daniel Otero Carneiro
solista / soloist
Michał Kanawka
Aleksander Szebesczyk
Robert Duda
Maciej Kostrzewa

Trąbki / Trumpets

Krzysztof Bednarczyk
solista / soloist
Bogumił Soroka
solista / soloist
Dorota Cholewa
Mariusz Niepiekło

Puzony / Trombones

Andrzej Sienkiewicz
solista / soloist
(puzon altowy / alto trombone*)
Paweł Cieślak
solista / soloist
Krzysztof Wojtyniak

Puzon basowy / Bass Trombone

Krzysztof Kott
solista / soloist

Tuba / Tuba

Arkadiusz Więdlak
solista / soloist

Kotły / Timpani

Piotr Domański
solista / soloist
Daniel Kamiński
solista / soloist

Perkusja / Percussion

Tomasz Bielak
Wawrzyniec Dramowicz
Paweł Pruszkowski
inspektor orkiestry / orchestra personnel manager

Harfa / Harp

Klara Wośkowiak
solistka / soloist

Fortepian / Piano

Grzegorz Gorczyca
solista / soloist
Ewa Wilczyńska**

Czelesta / Celesta

Agnieszka Kopacka-
- Aleksandrowicz**

Bibliotekarze Orkiestry / Librarians

Sławomir Bychawski
Michał Sołtysik
Kamil Watkowski

Stroiciele / Tuners

Szymon Jasnowski
kierownik sekcji / head of the tuning team
Jarosław Bednarski
Krzysztof Dymek

Obsługa techniczna estrady / Stagehands

Rafał Iżykiewicz
Michał Drewnik
Krzysztof Mączka
Sebastian Michałek
Tomasz Śpiewak
Zbigniew Wierzbicki

* instrument dodatkowy / additional instrument
** muzyk doangażowany / guest artist

Chór Filharmonii Narodowej
Warsaw Philharmonic Choir

Bartosz Michałowski
Dyrektor chóru, dyrygent / Choir Director, Conductor

Justyna Pakulak
Dyrygent / Conductor

Henryk Wojnarowski
Honorowy dyrektor chóru / Honorary Choir Director

Soprany / Sopranos

Katarzyna Bienias
Urszula Bozik
Marta Czarkowska-Lawaty
Magdalena Dobrowolska
Monika Dobrzyńska-Krysiak
Joanna Dudzińska
Alicja Gala
Anna Jasińska
Kinga Jaskowska
Justyna Jedynak-Obłoza
Katarzyna Kalisz-Kędziorek
Aneta Kapla-Marszałek
Michalina Kraska-Szatkowska
Anastazja Marusiak
Małgorzata Miłkowska-Cieśla
Marta Mularczyk
Maria Muszyńska
Inga Poškutė-Królak
Magdalena Schabowska
Ewelina Siedlecka-Kosińska
Eliza Sikora
Sylwia Sikorska
Samitra Suwannarit
Barbara Szczerbaczewicz
Ewa Wołoszkiewicz

Alty / Altos

Jadwiga Bartnik
Grażyna Cesarczyk
Beata Dąbrowska
Brygida Dobber-Sienkiewicz
Anna Fijałkowska
Joanna Gontarz
Małgorzata Hennig-Pochwat
Marzanna Jadczak
Olga Janiec
Martyna Jankowska
Jolanta Kaczyńska-Lechnio
Dominika Kazimierska
Anna Kozłowska
Zuzanna Kozłowska
Anna Krawczuk
Diana Kuls-Ferreira
Ewa Mieczkowska
Aleksandra Pawluczuk
Urszula Rodowicz
Małgorzata Spodniewska-Szyndler
Anna Stawarz-Moszczyńska
Agata Szmuk
Marta Wiktorzak

Tenory / Tenors

Mariusz Cyciura
Andrzej Gręziak
Marcin Jaskowski
Wojciech Kołbuk
Paweł Kucharczyk
Henryk Kutysz
Mariusz Latek
Robert Lawrence
Andrzej Marusiak
Adam Miroszczuk
Bartosz Nowak
Adam Sławiński
Kacper Szemraj
Marek Szwajkowski
Zbigniew Tupczyński
Tomasz Warmijak
Grzegorz Wiśniewski
Tadeusz Wiśniewski
Daniel Woźniak
Emil Zwoliński
Damian Żebrowski

Basy / Basses

Krzysztof Chalimoniuk
Maciej Falkiewicz
Wiktor Gniazdowski
Dariusz Golec
Mirosław Grabski
Sebastian Gunerka
Adam Kaczyński
Łukasz Kocur
Miłosz Kondraciuk
Andrzej Kozłowski
Bogumił Kozłowski
Krzysztof Matuszak
Marian Parczała
Piotr Stawarski
Roman Wawreczko
Piotr Widlarz
Marek Wota
Przemysław Żywczok

Korepetytorzy pianiści / Répétiteurs

Ariadna Pustoła
Ewa Wilczyńska

Inspektor Chóru / Choir Personnel Manager

Dariusz Golec

Bibliotekarz / Librarian

Roman Wawreczko

KONCERTY CZWARTKOWE

czwartek / 19:00 / Sala Koncertowa

Koncerty Czwartkowe:

- to koncerty jednoczęściowe,
- są prowadzone przez prelegenta – często w formie rozmów z wykonawcami,
- mają różnorodny repertuar: od muzyki dawnej, przez kameralistykę i utwory chóralne, po dzieła symfoniczne (z wykorzystaniem utworów, które zabrzmią później podczas koncertów piątkowo-sobotnich)

To świetna propozycja:

- dla tych, którzy chcieliby odwiedzić Filharmonię po raz pierwszy,
- dla słuchaczy preferujących krótsze koncerty,
- dla młodzieży, która wyrosła już z koncertów dziecięcych,
- dla każdego, kto dobrze czuje się w nieco swobodniejszej atmosferze koncertowej.

filharmonia.pl

PKO Bank Polski wspiera realizacje znakomitych projektów Filharmonii Narodowej w Warszawie

Od trzynastu lat PKO Bank Polski jest mecenasem warszawskiej Filharmonii i wspiera ją w realizacji wyjątkowej działalności artystycznej. Bank, propagując kulturę, wpływa na formowanie wrażliwości społecznej, tożsamości narodowej, gustu odbiorcy i kształtowanie jego wyższych potrzeb. Głównym celem takich działań jest promocja kultury wysokiej ze szczególnym akcentem na twórczość polskich kompozytorów.

Muzyka jest uniwersalnym językiem ludzkości, wpływającym na nasze emocje i wywołującym ogromne przeżycia. Melomani, poszukując tych wzruszeń, od ponad 120 lat odwiedzają Filharmonię Narodową w Warszawie. To wyjątkowa instytucja kulturalna, w której można obcować ze sztuką w mistrzowskim wykonaniu.

Program artystyczny Filharmonii Narodowej łączy w sobie tradycję i nowoczesność, proponując to co najlepsze w polskiej i zagranicznej muzyce klasycznej. Nie do przecenienia jest również imponujący wymiar edukacyjny w działalności Filharmonii, który uwrażliwia na muzykę kolejne pokolenia melomanów.

Partnerstwo PKO Banku Polskiego i Filharmonii Narodowej umożliwia zaoferowanie Państwu bogatego repertuaru i wspaniałych doświadczeń. Zapraszamy do Filharmonii Narodowej w Warszawie na koncerty inauguracyjne 19 i 20 września.

PKO Bank Polski supports the implementation of outstanding projects by the Warsaw Philharmonic

For thirteen years, PKO Bank Polski has been a patron of the Warsaw Philharmonic, supporting it in its exceptional artistic activities. By promoting culture, the bank influences the formation of social sensitivity, national identity, audience taste and the shaping of higher needs. The main goal of these activities is to promote high culture, with a particular emphasis on the work of Polish composers.

Music is the universal language of humanity, influencing our emotions and evoking powerful experiences. Music lovers seeking these emotions have been coming to the Warsaw Philharmonic for over 120 years. It is a unique cultural institution where one can experience art performed by masters.

The artistic programme of the Warsaw Philharmonic combines tradition and modernity, offering the best of Polish and foreign classical music. The impressive educational dimension of the Philharmonic's activities, which sensitises successive generations of music lovers to music, cannot be overestimated.

The partnership between PKO Bank Polski and the Warsaw Philharmonic enables us to offer you a rich repertoire and wonderful experiences. We invite you to the Warsaw Philharmonic Season Opening Concerts on 19 and 20 September!

O czym gramy?

Cykl wprowadzeń
do koncertów

Serdecznie zapraszamy melomanów przed piątkowymi koncertami symfonicznymi o godz. 18:30 na wprowadzenia omawiające dzieła wykonywane danego wieczoru.

What Are We Playing About?

Pre-Concert Talks

We encourage all music lovers to attend our special lectures at 6.30 p.m. before each Friday symphony concert, in which they will be able to learn more about the works that are to be performed on that particular evening. Please note that the lectures are delivered in Polish.

19.09

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

Bartosz Michałowski
Gość specjalny / Special guest

Andrzej Sułek
Wprowadzenie do koncertu /
Pre-Concert Talk

Dziennikarz muzyczny i menedżer kultury. Komentator – redaktor muzyczny Programu 2 Polskiego Radia. Z wykształcenia pianista, absolwent zarządzania w mediach i dyplomacji publicznej. W tej ostatniej dziedzinie interesuje się zwłaszcza kulturą jako czynnikiem i narzędziem budowania „soft power". Autor audycji radiowych i recenzji muzycznych. W Programie 2 Polskiego Radia prowadzi m.in. autorski cykl „88 klawiszy" oraz szereg programów muzycznych.

Music journalist and cultural manager. Editor-commentator at Polish Radio Channel 2. A trained pianist, he graduated in media management and public diplomacy. In the latter domain, he is interested particularly in culture as an element and tool for creating 'soft power'. Author of radio programmes and music reviews, on Channel 2 he presents, among other things, his own series *88 klawiszy* and a number of music programmes.

30.10

czwartek (wyjątkowo) / 18:30
Thursday (exceptionally) / 6.30 p.m.
Sala Kameralna / Chamber Music Hall

Marcin Majchrowski
Wprowadzenie do koncertu /
Pre-Concert Talk

Muzykolog i dziennikarz muzyczny związany z Programem 2 Polskiego Radia oraz Polskim Radiem Chopin. Prezenter autorskich audycji w paśmie przedpołudniowym (*Kanon Dwójki*) oraz komentator transmisji koncertów (*Filharmonia Dwójki*) i spektakli operowych (*Wieczór operowy*, *Opera pod gwiazdami*). Twórca audycji monograficznych poświęconych muzyce klasycyzmu, romantyzmu i XX wieku. W Roku Moniuszkowskim (2019) zaprezentował komplet pieśni Stanisława Moniuszki opublikowanych w *Śpiewnikach domowych* (codzienna antologia prezentowana była na antenie „Dwójki"). W Polskim Radiu Chopin prowadził m.in. autorski cykl poświęcony historii romantycznego koncertu fortepianowego i cykl poświęcony wykonawstwu dzieł Fryderyka Chopina pt. *Interpretacja niejedno ma imię*. Autor tekstów publicystycznych, recenzji i wywiadów publikowanych w prasie. Laureat „Złotego Mikrofonu" 2010 – prestiżowej nagrody Polskiego Radia.

Musicologist and music journalist associated with Polish Radio Channel 2 and Polish Radio Chopin. He has his own original midday show ('Kanon Dwójki') and is a commentator during broadcasts of concerts ('Filharmonia Dwójki') and opera performances ('Wieczór operowy' and 'Opera pod gwiazdami'). Creator and presenter of monographic programmes on Classical, Romantic and 20th-century music. In the Year of Moniuszko (2019), he presented Stanisław Moniuszko's complete songs published as *Śpiewniki domowe* (the anthology was presented every day on Polish Radio Channel 2). On Polish Radio Chopin, he presents, inter alia, an original show on the history of the Romantic piano concerto and a programme on the performance of Fryderyk Chopin's oeuvre called 'Interpretacja niejedno ma imię'. He writes columns, reviews and interviews published in the press. Marcin Majchrowski is the winner of a Golden Microphone 2010, which is a prestigious award of Polish Radio.

Klub Przyjaciół Filharmonii Narodowej

Klub Przyjaciół Filharmonii Narodowej tworzą melomani-darczyńcy, których łączy troska o los Filharmonii Narodowej. Dzięki zgromadzonym środkom finansowym Klubu w ubiegłych sezonach zakupione zostały m.in. wysokiej klasy instrumenty dla Orkiestry Filharmonii Narodowej.

Przywileje członków Klubu

Członkowie Klubu, w zależności od posiadanej karty, korzystają z wielu przywilejów, do których należą m.in. możliwość uczestniczenia w czwartkowych próbach Orkiestry Filharmonii Narodowej, otrzymywanie bezpłatnej książki programowej, programów koncertowych i innych wydawnictw Filharmonii.

Ponadto do dyspozycji członków Klubu oddajemy specjalną pulę biletów, możliwą do wykupienia:

- do dnia poprzedzającego koncert (karty Złota i Platynowa),
- do 14 dni przed koncertem (Karta Srebrna),
- do 30 dni przed koncertem (Karta Brązowa).

Każdy członek Klubu uprawniony jest do zakupu dwóch biletów z wymienionej puli, a posiadacze Karty Platynowej – sześciu biletów. Pełną listę przywilejów zawiera regulamin Klubu: www.filharmonia.pl/klub.

Friends of the Warsaw Philharmonic Club

The Club brings together music lovers and benefactors, united by a common interest: the present and future welfare of the Warsaw Philharmonic. Thanks to the funds raised by the Club, in recent seasons we have purchased high quality instruments for the Orchestra.

Club Member Privileges

Depending on the type of card they hold, Club Members enjoy a number of privileges: they are entitled to attend Thursday rehearsals of the Warsaw Philharmonic Orchestra, they receive the Programme Book, concert programme notes and other publications of the Warsaw Philharmonic free of charge.

In addition, Club Members have access to a special pool of tickets that can be purchased:

- not later than one day before a concert (Gold and Platinum Cards)
- not later than 14 days before a concert (Silver Card)
- not later than 30 days before a concert (Bronze Card)

Every Club Member is entitled to purchase two tickets from this pool, and Platinum Card holders – six tickets. For a complete list of privileges, see Club terms and conditions on our website: filharmonia.pl/club.

Rodzaje wpłat członkowskich w sezonie 2024/2025:

- **Karta Firmowa** – od 6000 zł
- **Platynowa Karta** – od 4000 zł
- **Złota Karta** – od 2000 zł
- **Srebrna Karta** – od 1000 zł
- **Brązowa Karta** – od 250 zł

Types of donations / cards in the 2024/2025 Concert Season:

- **Corporate Card** – from PLN 6000
- **Platinum Card** – from PLN 4000
- **Gold Card** – from PLN 2000
- **Silver Card** – from PLN 1000
- **Bronze Card** – from PLN 250

Dołącz do Klubu!

Osoby zainteresowane przystąpieniem do Klubu Przyjaciół zachęcamy do kontaktu z Działem Promocji Filharmonii Narodowej: klub@filharmonia.pl / tel. 22 55 17 120

Join the Club!

If you are interested in being a member of the Friends of the Warsaw Philharmonic Club, please contact our PR Department: klub@filharmonia.pl

Członkowie Klubu w sezonie artystycznym 2025/2026:
Club Members in the 2025/2026 Concert Season:

stan na 15 września 2025 / as of 15 September 2025

Platynowa Karta / Platinum Card

Jolanta Bilińska
Maxime Boonen
Ewa Falkowska
Dominik Falkowski
Kazimierz Kłosiński
Alicja i Grzegorz Kołodko
Danuta i Roman Kruszewscy
Anna Lemańska
Paweł Nogowicz
Beata Dronzikowska-Zając i Dariusz Zając

Złota Karta / Gold Card

Katarzyna i Wanda Aderek
Marek Czecharowski
Bożena Daniłowicz
Krystyna i Jerzy Górczyńscy
Anna i Krzysztof Hagemejerowie
Łukasz Hejmej
Jacek Krankowski
Sławomir Krysiak
Jolanta i Piotr Kuczyńscy
Ewa i Jan Radziszewcy
Maria i Szymon Sławińscy
Grzegorz Sokołowski
Małgorzata Szutkowska

Srebrna Karta / Silver Card

Ewelina i Andrzej Baliccy
Gracjana Cichowska
Barbara Furtak
Anna Glińska i Stanisław Dunin-Wąsowicz
Jolanta Last
Barbara Pająk
Dorota i Przemysław Plecińscy
Małgorzata i Paweł Scheinerowie
Maciej Marian Sokołowski
Elżbieta Sokół-Kobielska

Brązowa Karta / Bronze Card

Elżbieta Kapuścińska-Krupka
Krzysztof Lechnicki
Maria Nowotna
Antonina Suwała

Krzysztof Urbański i Zespoły Filharmonii Narodowej
Krzysztof Urbański and the Warsaw Philharmonic Orchestra and Choir

Filharmonia Narodowa
Warsaw Philharmonic

ul. Jasna 5
00-950 Warszawa
tel. 22 55 17 111
filharmonia@filharmonia.pl
filharmonia.pl

Wydawca / Published by
Filharmonia Narodowa / Warsaw Philharmonic

Dział Wydawniczy Filharmonii Narodowej / Warsaw Philharmonic Publishing Department

Kierownik działu / Head of Department
Łukasz Kaczmarowski

Redaktor prowadzący / Managing Editor
Iwona Marciniak

Opracowanie części angielskiej / English summary coordination
Martyna Ćwiek

Tłumacz współpracujący / Co-operating translator
John Comber

Fotografie / Photos
Bartek Barczyk s. 28, **Christoph Koestlin** s. 31, **Walter Glück** s. 34, **Mirka Kleemola** s. 37, **Christian Palm** s. 39, **Grzesiek Mart** s. 44, 54-55, **Weronika Kosińska** s. 46

Projekt graficzny / Graphic design
beton.

Skład / Desktop editing
studio typek

Cena / Price
15 zł / PLN

Organizator / Organiser

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Strategiczny Mecenas Roku /
Strategic Patron of the Year

Bank Polski

Mecenas Roku / Patron of the Year

PGE
Polska Grupa Energetyczna

Partnerzy / Partners

CAROLINA TOYOTA WOLA

FUNDACJA BNP PARIBAS

PZU FUNDACJA

Melon CATERING

PKP INTERCITY

Bilety 24

Patroni medialni / Media Partners

dwójka POLSKIE RADIO

RZECZPOSPOLITA

Bank Polski

Na koncerty zaprasza **strategiczny mecenas roku Filharmonii Narodowej**

www.pkobp.pl, infolinia: 800 302 302, brak opłat dla numerów krajowych na terenie kraju; w pozostałych przypadkach opłata zgodna z taryfą operatora